

HÚSVÉT II. VASÁRNAPJA**A év**

1– 4 oldal

AZ ISTENI IRGALMASSÁG VASÁRNAPJA

Olv.: ApCsel 2,42-47 – 1Pét 1, 3-9 – Jn 20,19-31

Jézus megjelenik az apostoloknak és Tamásnak

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

Kedves Testvérek! Húsvét II. vasárnapja van. Nyolc nap telt el húsvét éjszakája óta. A mai vasárnap régi magyar nevén „**Fehér vasárnap**”. Azért misézem ebben a fehér albában, /szentmise-ingruha/ mert húsvét éjszakáján a megkeresztelkedettek fehér ruhát öltöttek magukra. Nem a ruha teszi az embert, de ebben a fehér ruhában jártak-keltek a világban nyolc napon át, hogy mindenki ismerje meg őket: ők az új hit zsengei! Nyolc nap elteltével ezen a vasárnapon levetik ezt a fehér ruhát és a köznapi ruhát öltik magukra, hogy a mindennapi életükben ők legyenek a világban a kovász, a só, a világosság.

**Húsvét II. vasárnapja
az irgalmasság vasárnapja is!**

Ez Egyházunk új ünnepe, az irgalmasság a biztonság és a védettség üzenetét hordozza! Az első keresztény közösség a jeruzsálemi hívők közössége két igazságra alapította az életét: az apostolok tanítására és a Kenyértörésre, az élet igazságaira és az áldozatkészségre! Anyaszentegyházunk ezt a hagyományt folytatja, ezekben az értékekben nap mint nap, vasárnapról-vasárnapra megújulva mutatjuk be a szentmisét. Az evangéliumi igazságokat, az apostoli tanítás igazságait hallgatjuk, ezekhez igazítjuk életünket és megtörjük a Kenyeret, hogy figyelmeztessen bennünket: hitünket az áldozatkészségünk igazolja!

Most, amikor ezt a szentmisét szeretnénk méltóképpen ünnepelni, tartsunk önvizsgálatot és bűnbánatot. MÉRJÜK életünket az isteni igazságokhoz. KÉRJÜK Isten segítségét, hogy hitünk által az életünk gyümölcsöző legyen, ami az áldozatunk erejében megterem.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Isten a hit világában, nem a látás, a megtapasztalás világában újíttotta meg a világot! Ezzel az énekkel hívogatja az Egyház ünneplésre az embereket, azokat, akik Jézusban hisznek:

**Jöjjetek Atyám áldottai!
Rácsodálkozunk erre az új világra, amely a hitben született!
Ez az új világ, az új élet, a húsvéti világ, a mi húsvéti életünk!**

**Ezt a hétköznapi szót használom: leszerepelt a régi világ,
- vége van annak a régi világnak, amely csak magára gondol,
amely minden döntését önző szempontok szerint hozza és individualista!**

Ez a régi világ a végét járja, ilyen világban nem lehet emberhez méltó életet élni! Sajnos, be kell vallanunk itt Európában, Magyarországon is, még a mi keresztény világunkba is beszivárgott sok minden ebből a régi világból. Jelen van hívő életünkben is, az egyházi életünkben is a bűn, az önzés, az érdekek.

***Jézus megújítja a világot
szenvetésével, halálával és feltámadásával!***

Jézus új életlehetőséget teremt, az új élet igazi teret kap a keresztény közösségekben, az Egyházban. Jelenítsük meg ebben a világban az új életet, a húsvéti életet, amely isteni igazságokra és a Kenyértörés igazságára hivatkozik! A hit világáról van szó! A hit által ebben az emberi világban megjelenik a bizalom. Csak a bizalomra építve lehet emberi kapcsolatokat kezdeményezni. Csak a bizalom képes biztonságot adni az emberi kapcsolatoknak, ami kockázatos. Erről húsvétkor külön is szóltam. E nélkül a kockázatvállalás nélkül nincs őszinte emberi kapcsolat, amely a hitet igazolja.

Tamás apostol, akit úgy ismerünk, mint a hitetlen Tamást, külön is szerepelt a mai evangéliumban. Tamás valójában nem hitetlen, hanem megmaradt a régi világban, szigorúan a halál világában, a maga világában, a magának való világban. Az én papi életem is így telt el, amikor Tamás képe megjelent az evangéliumokban, akkor mindig a hitetlen Tamás került előtérbe. Ha csak nem látom, nem hiszem. Amit látunk, azt nem hinni kell, azt be kell látni!

***Tamás gyarlósága ebben van,
hogy amit látott, annak nem hitt,
noha Jézus előre megmondta!***

Tamás Jézus szavára sem hitt, közben egyetlen lépést sem tett azért, hogy a helyzete megváltozzon. Jézus viselkedése egészen más feltámadása után az apostolokkal kapcsolatosan is. Az apostolok nem hittek az asszonyoknak, nem hittek a másoknak, amikor a hit élményéről beszélt. Nem hittek a két emmauszinak. Jézus valahányszor találkozott az apostolokkal, ugyan békességet hozott, de mindig megjegyezte, hogy hitetlenek.

A hittal megjelenik egy új világ! A hit és a hivatás találkozik egymással ebben az új világban. A hivatás elhív bennünket, minden embert, hivatása minden embernek van.

***Isten elhív bennünket egymás életének a szolgálatára,
ez minden ember hivatása!***

A hitünk, amely a krisztusi igazságokra hivatkozik és az egymással való kapcsolatunkat építi, emberi biztonságunkat teremti meg, ez a hivatásunk is, amely azt jelenti, hogy elajándékozzuk egymásnak az életünket és így szolgáljuk egymás életét. Ebben a személyes kapcsolatban vannak kiemelkedő kapcsolatok. Ilyen a házasság, ilyen a keresztények közössége, az egyházi közösség. Lehetnek civil közösségek is, ha azok valóban a közjó szolgálatára szerveződnek.

Íme a hit világa a mi emberi világunkban. Ez a hit át akarja alakítani egyéni életünket és a közösség életét is, hogy jó hangulata legyen a közösségnek, örülni tudjunk annak, hogy összetartozunk, hogy egymásért áldozatot hozhatunk és élvezhetjük ennek az új szemléletnek, ennek az új kapcsolatnak a gyümölcseit. A jeruzsálemi közösség az Élet Kenyerét kínálta föl tagjainak. Ez a mai vasárnap másik igazsága, hiszen irgalmasság vasárnapja van. Az irgalmasság a biztonságot és a védettséget jeleníti meg ebben a világban.

***Ha hitünk szerint
szervezzük, formáljuk és alakítjuk az életünket,
akkor ez valamiképpen az irgalmasság világa,
amely biztonságot és védelmet jelent!***

Az irgalmasság, mint fogalom héberül rahamin és a rehemre utal, rehem az anyaméh. Az irgalmasság emberi világunkban azt jelenti, hogy mi egymásnak, ha új életet élünk, húsvéti életet élünk, akkor azt a biztonságot, védettséget teremtjük meg, amiben része van a magzatnak az anyaméhben. A mi szerzetesi közösségünk, az ***Irgalmas Rend a beteg emberek számára befogad és védelmet biztosít, ez egyik nagy ajándéka!*** Mennyivel biztatóbb beteg ember számára a gyógyulás, ha ilyen értékrenddel találkozunk, mintha ez nem létezne!

Mi teremti meg a biztonságunkat? A befogadás. Ki az, aki befogad bennünket? Ezen el kell komolyan gondolkodnunk. A világban valahol otthon kell lennünk! – mondja Tamási Áron. Hol van az otthonunk? Ott van, ahol befognak. Ki fogad be? Az, aki beenged az életébe. Ez végeredményben az irgalom, hogy az ember befogad egy másikat az életébe, ez biztonságot jelent a számára és védelmet. Ennek a befogadásnak állandósulnia kell.

Van egy másik fogalom, ami ezt a befogadást erősíti: a megbocsátás. Nem elegendő valakit befogadni, beengedni az életünkbe és megajándékozni ezzel a védelemmel azt a másik embert. Azt a készséget is hordoznunk kell, amivel kapcsolatosan a kérdés:

***Hányszor kell megbocsátani? Talán hétszer?
Jézus azt mondja: Nem! Hetvenszer hétszer!
Befogadás, védelem a másik ember számára
a megbocsátás készségét is jelenti!
E nélkül csupán gyönyörű ígéret marad!***

Húsvét II. vasárnapja van. Az első keresztyének magukat élőnek mondták. Mi ezt a felszólítást kapjuk, legyünk élő emberek, legyünk a hit emberei! Legyünk az irgalmasság emberei egymás számára, ezáltal mint ajándék a világ megújulására! Most, amikor ünnepelünk, nem felejtethetjük el, hogy ebben a világban élet-halál harc folyik! Ebben a megpróbáltatásban, a világjárvány kellős közepén különösképpen is átérezzük: erkölcsi válság van a világban! Az erkölcsi válság a lélek betegsége!

***Ha azt akarjuk, hogy az élet legyőzze a halált,
akkor erkölcsünkben kell megújulni!***

A megújulás az, hogy élő legyen a lelkünk, ami azt jelenti, az élő lelkiismeret normákhoz, isteni értékekhez igazodik. Tízparancsolatot is mondhatok. Az ilyen ember köznapi gondolkodásunk szerint normális. Amikor élet-halál harc van a világban minden nap a világjárvánnyal kapcsolatosan, akkor azt ajánlják, hogy maradjunk otthon!

Ugyanakkor ne feledkezzünk meg egymásról, egymást segítsük! Ez az erkölcsi erőt jeleníti meg abban az emberben is, akinek privát, vagy megerősített karanténba kell vonulnia. Segíteni kell, ha ez sikerül, ez az élet győzelme! Bízunk benne, hogy ma több lehetőségünk van, mint oly sokszor történelmünk során. ***300 évvel ezelőtt, 1709-1712-ig folyt Rákóczi szabadságharca*** és vereség lett a vége. Nagy fejedelmünk írja: hitem szerint nem a németek erejének tulajdonítható vereségünk, sokkal inkább a pestisnek, amely életet rabolt el és kiüresítette erszényeinket. Bizakodjunk, hogy eredményesebb lesz mostani harcunk!

Ha az új élet értékeit is be tudjuk vetni, akkor biztos, hogy sikerül! A Rákóczi szabadságharc idején a nemzet 10 %-a pusztult el a pestisben és az ország gazdaságilag is megroppant. Ma reméljük, ennél kevesebb veszteséggel éljük túl ezt a nagy bajt. Talán gazdaságilag is jobban jövünk ki, mint annak idején Rákóczi harcai korában.

***Az élet oldalán állunk!
Vizsgálunk, vizsgálják a magyar nemzet!
Vizsgálják a mi értékrendünk,
a mi keresztény értékrendünk is!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzunk. Különösen esedezzünk azért, hogy a kereszténységben született Európa népei hitben megújuljanak, egymásra találjanak a hitben és az egymásért való áldozatkészségben.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Az Isten áldásával visszük el az Úr igazságait a világba olyan egyszerűen, mint amilyen egyszerű a kovász, a só, a fény, amik nélkül nem lehet élni! Isten áldása segítsen bennünket abban, hogy a világban a mi életünk által, példánk által a minden erőt jelentő Lélek jelen legyen a rosszal folytatott küzdelmünkben!

+ Á L D Á S +